

derved at bøde paa, at de have mistet en Del af den Indtægt, som Garnisonen faktisk betyder for dem, og som den vil betyde for de Byer, der nu faa Garnison for Eftertiden. Men det vil neppe være heldigt af den Grund at sætte en Ændring ind i Loven.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører (Carl Hansen) indrømmede altsaa, at de Tal, der sammenligningsvis ere opstillede af os i Betænkningen, ere rigtige, men, siger han, den Anvendelse, vi gøre af dem, er urigtig. Ja, den Anvendelse, der skal gøres af disse Tal, vil jeg overlade til enhver, der læser dem. Men den Sammenligning, her er gjort, er fuldt ud korrekt. Der er sammenlignet, hvad der er bevilget paa det ordinære Budget under Højre og nu under Venstre og lige saa paa det ekstraordinære. I 1900—1901 fik Krigsministeriet ekstraordinært 206,700 Kr., men i Aar faar det 7,221,520 Kr. Marineministeriet havde ekstraordinært under Højre 417,050 Kr., men i Aar faar det 1,552,500 Kr. Nu kan enhver gøre sine Sammenligninger, som han vil, og gøre den Anvendelse af disse Tal, som han vil. Men Tallene ere korrekte, og de betyde altsaa det, som Skatteyderne betalte under Højre, og det, som de nu skulle rykke ud med under Venstre.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Erstatning til de Byer, der miste deres Garnison, maa jeg sige, at man i Øjeblikket ikke ved, hvilke Byer det bliver. Det er det underlige, at Ministeren fremlægger et Lovforslag om at tage Garnisonen bort fra nogle Byer, men hvilke Byer det skal være, have vi ikke faaet noget at vide om. Det havde i Grunden været det naturlige, at det var blevet oplyst. Vi vide, at den forrige Forsvarsminister har meddelt Byraadene i Fredericia og Nyborg, at de skulde miste deres Garnison, men hvorvidt det staar ved Magt i Fremtiden, derom ved man intet. Det havde været, siger jeg, naturligt, om vi ved dette Lovforslags Behandling havde faaet klar Besked om, hvilke Byer det er der skulle miste Garnisonen, men det holdes hen i det uvisse. For mig er det ligegyldigt, hvilke Byer det bliver, men det forekommer mig blot, at de Byer, der have indrettet sig paa at have Garnison, bør have en passende Erstatning. Nu mente den højtærede Minister og ligeledes den ærede Ordfører, at det burde nærmere været udtrykt i Tal, hvad vi forstaa ved en passende Erstatning. Det er dog en urimelig Fordring;

man kan ikke her paa staaende Fod sige, hvad en passende Erstatning er udtrykt i Tal for en By som Aarhus, Fredericia eller Nyborg, det er noget, der maa overlades til Lovgivningsmagten senere. Jeg synes dog, at man kan meget godt ved denne Lejlighed tale om, at naar der gøres Uret mod disse Byer, vil Staten gøre denne Uret god igen ved at give Byerne en passende Erstatning. Men den højtærede Minister vil jo slet ikke høre noget om det, og den ærede Ordfører vilde heller ikke. Det er for øvrigt heller ikke saa underligt, for det ligger jo i Militærvæsenets hele Karakter, at det ikke gaar ud paa at øve Ret. Det kender Militærvæsenet ikke noget til. Nej, Militærvæsenet er Vold og Magt, og gøres der Uret, og slaas noget i Stykker, kommer det ikke Militærvæsenet ved. Jeg forstaa, at for en Forsvarsminister er det at gøre Ret mod en By, der ruineres, et underordnet Spørgsmaal. Men os andre, som tage rimelige og billige Hensyn, forekommer det at være en Pligt at yde disse Byer en passende Erstatning, og vi synes, det var ret naturligt, om dette blev udtrykt i Lovforslaget.

Ordføreren (Carl Hansen): Det glæder mig, at det ærede Medlem og jeg nu synes at kunne nærme os hinanden betydeligt med Hensyn til Opfattelsen af de Tal, vi have talt om. Det ærede Medlem udtalte, at de stod her, og naar de vare rigtige, kunde enhver anvende dem, som han vilde. Saa langt ere vi i alt Fald enige. Men jeg haaber, det ærede Medlem ogsaa vil være enig med mig i, at disse Tal skulle anvendes saaledes, at det Billede, der dannes ved dem, er paalideligt og forsvarligt, og jeg hævder derfor, at vil man sammenligne disse to Beløb, som fremkomme i disse to Rubrikker, og faa et godt, forsvarligt og paalideligt Billede ud deraf, skal man i den sidste Rubrik fradrage de ekstraordinære Udgifter. Det maa det ærede Medlem ogsaa være enig med mig i, og jeg maa da vente, at man i det Referat, der kommer af Forhandlingerne i Dag, og maaske senere under Forhandlinger om denne Sag og om Militærsager i Almindelighed vil gøre opmærksom paa, at de 12 Mill. Kr., jeg har nævnt i Dag, skulle fradrages Beløbet paa de 38 Mill. Kr., før det Beløb kommer ud, som vi i Virkeligheden kunne bruge til Sammenligning.

Forsvarsministeren (Klaus Bernitsen): Jeg skal ikke fortsætte Debatten med det